

fastsat bestemte Bøder for visse Forbrydelser imod Børnepligtsloven, har man i enkelte Tilfælde i Børnepligtsloven henvist til den militære Straffelov og sagt, at, naar Bedkommende begaar en Forbrydelse, i det og det Tilfælde, skal han straffes efter den militære Straffelov. Jeg antager, at naar det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, vil den, der har overtraadt de paagjældende Bestemmelser i Børnepligtsloven, blive straffet efter dette Kapitel. Jeg tør ikke udføre dette videre, men jeg tror, at, naar man vil sammenholde dette Kapitel navnlig med Børnepligtslovens §§ 33 og 37, saa vil man finde Tilfælde, hvor den almindelige Straf for Nøtning efter § 88 maaflø turde siges at være noget for streng.

C. B. Nyholm: Det gjorde mig meget ondt at høre den ærede Ministers Udtalelser angaaende Nedsættelse i Meniges 2den Klasse og mine Bemærkninger derom, thi jeg tror, at dersom det ikke er muligt for den ærede Minister at gaa i en lignende Retning som den, jeg antydede, vil der møde Vanskeligheder for Lovens Gjennemførelse, som under den af mig antydede Forudsætning ville kunne undgaaes. I alt Fald skal jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at § 41, som den nu er affattet, idet den lyder saaledes — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den: „Den, der er nedsat i de Meniges anden Klasse, kan af den militære Værgighed, hvem Kongen tillægger saadan Myndighed, forfættes til første Klasse, naar han efter Nedsættelsen enten i Krigen har udmærket sig ved tapper Daad eller i det Mindste i tre Måaender af sin Tjenestetid har ført et dadelst Levet“, synes dog aabenbart at forudsætte, at der kan være Tale om Nedsættelse i Meniges 2den Klasse for anden Forbrydelse end netop Feighed, thi Feighed kan kun udvises i Felten; men her forudsættes, at man ved dadelst Levet i Fredstid kan affone den Plej, der er Spørgsmaal om. Dersom Paragrafen skal indskrænkes til at gjælde om Feighed, ser jeg ikke, hvorledes 3 Måa-

ders dadelst Levet i Fredstid kan udslætte den Plej, som Feighed i Felten har sat paa den Paagjældende. Der maa derfor aabenbart være forudsat, at der ogsaa kan være Tale om andre Forseelser, hvor Forholdene kunne være af en saadan Natur, at Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse kan anvendes i Fredstid. Den ærede Minister yttrede fremdeles i sine Bemærkninger til mig, at det var meget sjældent, at der vilde blive Tale om at anvende staaende Arrest eller den tilsvarende Straf paa Flaaden. Det er meget sandt, at det kun vil være meget sjældent; men naar det er Tilfældet, er jo ogsaa netop Forbindelsen af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse med de andre nysberørte Straffoender, som det forekommer mig, paa sin Plads. Hvis der kunde være Tale om, at disse Straffe skulde have hyppig Anvendelse, kunde jeg forstaa, at man vilde modsætte sig at forbinde dem med Nedsættelse paa den af mig foreslaaede Maaode; men erkjender man selv, at det er sjældent, at Straffen anvendes, forekommer det mig, at man til Nød maa kunne hjælpe sig ved den Udvei, der aabnes ved den af mig antydede Kombination.

Da jeg nu en Gang har faaet Ordet, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af forskellige Ytringer af andre Talere. Med Hensyn til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) er der kun et enkelt Punkt, jeg vil holde mig til, nemlig hans Udtalelse om Straffen for Nøtning i 6te Kapitel. Han mente, at Straffen der i Sammenligning med den tilsvarende Straf i den borgerlige Straffelov er for mild. Jeg skal ikke sige Noget derimod, men kun gjøre opmærksom paa, at den Straf for Nøtning, der her er bragt i Forslag, stemmer med Straffen i den nuværende militære Lovgivning. Saaledes har Praxis efterhaanden forandret de gamle Krigsartikler m. m., at den Straf, her foreslaas, er den, der nu til Dags anvendes for Desertion i Fredstid. Med Hensyn til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for